

Drum înapoi

Ursu Marian Florentin

DRUM ÎNAPOI

de Marian Florentin Ursu

*

Cât de plină și totuși ce goală odaie!
Tăceri și ecouri străbat prin pereți
Când mai trece-o pereche grăbită prin ploaie,
Prin oglindă mai trec încă două tristeți

Între noi și trecut e o punte de sticlă,
Niște umbre tăcute de mână se țin,
Când te caut strigând prin orașul de țiglă
Eu ți-aș spune adio, dar încă rămân,

Unde pot să mă duc? Cad din mine ruine,
Să mai stau sau să plec, nu mai știu cine sunt !
Peste tine cad răni, peste mine cortine
Și în urmă rămâne o brazdă de lut

Înainte n-am drum, înapoi nu am unde,
Să mă duc pe păduri , nu mai sunt nici copaci,
Peste noi s-a surpat o cărare din munte
Și prin sânge îmi curge câmpia de maci